

Unes 400 persones assisteixen a la inauguració de les Llars

Les Llars del Seminari han viscut un dels dies més importants des que es va posar en marxa el projecte ara fa uns dos anys, la festa d'inauguració. Unes 400 persones es van donar cita, el passat dissabte 11 d'abril, per conèixer de prop aquesta iniciativa que s'ha convertit en el somni social de Lleida. Una festa familiar per inaugurar oficialment aquestes Llars que ja estan a punt per acollir les sis primeres famílies, de dinou, en les properes setmanes.

Una mica abans de l'acte oficial, en el torn dels discursos, el bisbe Joan Piris va afirmar que «amb aquestes llars podem oferir llum a una sèrie de famílies que viuen a la fosca» i va afegir que «el més important és com s'ha fet, amb la col·laboració de desenes de voluntaris i amb les donacions de particulars i empreses, així com la col·laboració d'administracions». Piris va destacar que «ho he viscut com un sagrament de

l'amor fratern fruit de la creativitat de moltes persones». «Cadascú ha aportat les seves qualitats per al bé de tothom i ha estat possible, així, una altra manera de fer les coses», va concloure.

El delegat de la Generalitat a Lleida, Ramon Farré, el president de la Diputació de Lleida, Joan Reñé, i l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, també van participar en aquest acte. Tots tres van valorar la importància de treballar en grup per aconseguir objectius i que gràcies a aquests pisos persones que no tenen casa puguin tenir-ne.

Per la seva part, la directora de les Llars, Montse Claveria, va explicar com va néixer el projecte i com ha estat el procés fins a arribar a equipar aquests pisos socials. Va destacar que «a hores d'ara solament sis estan moblats i equipats, això vol dir que continuem necessitant ajut, també per afrontar les despeses del seu funcionament ordinari». Ja s'han invertit 700.000 euros, però encara en falten 100.000 per acabar d'equipar la resta de pisos del Seminari. Acabada la cercavila pels barris, en arribar davant del Seminari, els membres de «La Baldufa» van escenificar la seva particular inauguració. Després, va ser el torn dels discursos i de la benedicció formal, per donar pas a les visites guiades a dues de les plantes, l'emissió d'un reportatge del projecte i les activitats a l'escenari ubicat al carrer. Mags del Món i la banda del Col·legi Episcopal van ser alguns dels participants a l'última part de la festa.

AJUDANT A VIURE

Tres nous diaques a l'Església de Lleida

Aquest diumenge dia 3 de maig, a la Catedral, celebrarem el sagrament de l'Orde en el grau de Diaconat, un ministeri al que poden accedir homes cèlibes i casats i al que el Concili Vaticà II va donar un nou relleu. La Constitució *Lumen Gentium* (cfr. n. 18) assenyalava que els diaques permanents reben la imposició de les mans «no en orde al sacerdoci», és a dir per oferir en nom de Crist el sacrifici eucarístic, «sinó per a servir» en comunió jeràrquica amb el bisbe i els preveres (LG 29) i en estreta connexió amb els laics compromesos a l'Església. Són els encarregats de la diaconia de Jesucrist, signe o sagrament del mateix Senyor, que no va venir per a ser servit sinó per a servir. El sagrament que reben els capacita a realitzar el seu servei amb una eficàcia particular (*Ad Gentes* 16), però l'Església els demana que siguin persones provades i irrepressibles, sinceres i dignes, íntegres en guardar el tresor de la fe, generoses i compassives, i capaces de guiar la seva pròpia família (*CDC*, 1029). Amb la maduresa humana necessària (responsabilitat, equilibri, bon criteri, capacitat de diàleg) i la pràctica de les virtuts evangèliques (oració, pietat, sentit d'Església, esperit de pobresa i obediència, zel apostòlic, disponibilitat i amor als germans) (*Ratio*, 30-32).

A més del discerniment i reflexió sobre el significat de la vocació diaconal hi ha la necessària preparació teològica, pastoral, espiritual i comunitària, la recepció prèvia dels ministeris laïcals (lector i acòlit) i la inserció pastoral que anirà concretant-se després en diversos camps: l'acció caritativa i social en totes les seves vessants; l'espiritualitat i l'acció litúrgica (sacramental o no); la pastoral de la Paraula en diferents nivells; l'administració i participació en el govern de la comunitat... El papa Pau VI, en 1967, va disposar també que el diaca pot «guiar legítimament, en nom del rector o del bisbe, les comunitats cristianes llunyanes». És una funció missionera per als territoris, els ambients i els grups, on manca el prevere o no se'l pot trobar amb facilitat. Però, més enllà de les activitats concretes, la mateixa presència del diaca és un do, en tant que constitueix un signe sacramental de Crist servent i promou la vocació a servir, comú a tot el poble de Déu. En nom de Crist i amb la gràcia del seu Esperit, els diaques serveixen i inciten a servir i recorden també als altres dos graus de l'orde sagrat (preveres i bisbe) que la seva missió és un servei.

Caldria afegir que el diaca no és un substitut del prevere ni menys una amenaça a la participació dels laics cridats a ser membres vius en l'acció pastoral de l'Església. Més encara, entre les tasques del diaca hi ha la de promoure i sostenir les activitats apostòliques dels laics. Essent present i més inserit que el prevere en els ambients i en les estructures seculares, s'ha de sentir impulsat a afavorir l'apropament entre el ministeri ordenat i les activitats dels laics en el servei comú al regne de Déu, essent testimoni qualificat de la vida cristiana. I, com deia un laic membre d'un Consell Diocesà de Pastoral, la seva missió hauria de ser la de fer de frontissa entre la societat civil i els clergues... i no hauria de fer olor a sagristia, sinó de carrer.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **JOAQUIM AMARGANT**

Evangelització audiovisual

En Joaquim Amargant és animador de grups de joves de catequesi a Mataró des de 1968. Fa prop de 15 anys que col·labora amb el programa de TV *Creure Avui*, portaveu de les activitats de l'arxiprestat de Mataró, que formen una trentena de persones. Aquest programa, dirigit per Ramon Safont-Tria, pretén «fer arribar a creients i a no-creients les preocupacions i vivències dels cristians de Mataró i rodalia».

Sou un grup de catequesi actiu... Sí, des de 1973 cada any fem un viatge per Europa amb els joves de la catequesi de Sant Josep de Mataró. Hem realitzat per al *Creure Avui* reportatges dedicats a Escòcia, Àustria, Itàlia, Romania, Perú... Un dels mitjans per treballar amb els joves són els audiovisuals.

Creure Avui és un programa evangelitzador? Recordo el que diu el nostre director: potencialment, tenim una audiència de 400.000 persones. Quantes veuen el programa? Això també depèn de nosaltres? Donem la veu a persones que realitzen tasques amb continguts cristians, expliquem el que fan les comunitats parroquials. Sí, fem un programa obert i atractiu, parlem de coses que afecten la gent, encara que no siguin creients, però que els arribin al cor; també evangelitzem.

Com ha evolucionat la seva fe, a partir del programa? El programa *Creure Avui* m'ha confirmat el que crec cada vegada més: l'Església no l'han de formar persones acomodades —ja siguin religiosos o laics—, sinó persones compromeses amb l'Evangelí. A les entrevistes coneixem persones amb testimonis colpidors; sobretot, les que dediquen el seu temps a tasques humanitàries, ajudant els més desafortunats, arribant a la seva vida...

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels musulmans i pels hindús

Oh Senyor, et dono gràcies pels musulmans i pels hindús i per tots els estimats amics que hi tinc.

Cada vegada que et trobem en la pregària, tu ens fas més bons cristians, més bons musulmans, més bons hindús.

Dóna'ns a tots, a tots, el do de la fe per saber-te trobar.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

Sólo por hoy... estaré alegre

—Sólo por hoy manifestaré el contento interior y la alegría exterior: ¡Jesús ha resucitado! Él es mi futuro: la vida eterna, el cielo prometido. El P. Faber, convertido al catolicismo, escribió: **«La redención fue destinada a devolvernos la alegría y a recuperar los derechos hereditarios.»**

—Sólo por hoy seré generoso. La alegría nos cura de un montón de tristezas y enfermedades, tanto para aquellos que la reciben... como para quienes la dan.

—Sólo por hoy me esforzaré y seré una persona con la sonrisa en los labios; con alegría en la frente, en los ojos, salida de un corazón agradecido y bueno.

—Sólo por hoy desecharé toda preocupación y tristeza. Teresa de Jesús pedía a sus hermanas: **«Miren a Jesús resucitado y... estarán alegres.»**

—Sólo por hoy me comportaré con alegría de acuerdo con lo que amo y espero: Jesús resucitado. Goethe escribía: **«Somos y nos comportamos de acuerdo con aquello que amamos.»**

—Sólo por hoy procuraré ser **«un aleluya»**. Valoraré aquello que me enriquece humanamente, espiritualmente y que tienda hacia **la alegría perenne del cielo.**

—El escritor católico francés Paul Claudel, que estrenó en Barcelona durante el Congreso Eucarístico Internacional su obra *La Anunciación de María*, solía repetir: **«Enseña a los hombres que: no tienen otro deber en este mundo que... la alegría.»**

—El escritor católico francés Paul Claudel, que estrenó en Barcelona durante el Congreso Eucarístico Internacional su obra *La Anunciación de María*, solía repetir: **«Enseña a los hombres que: no tienen otro deber en este mundo que... la alegría.»**

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Los discípulos de Emaús

Lo que les sucedió a los discípulos de Emaús es que el caminar con el Resucitado, al compartir sus expectativas, al recordar sus vivencias con Jesús y repasar los pasajes de la Escritura, entendieron lo que les había ocurrido.

Y al repetir Jesús el gesto de la fracción del pan, entonces recordaron y reconocieron. Al comprender, tuvieron la fuerza para regresar junto a la comunidad y dar testimonio (Lc 24,13-32).

En Pentecostés sucede lo mismo. El Espíritu Santo no se limita a iluminar la memoria de los discípulos para que puedan repetir las palabras textuales del Maestro. Entendieron en profundidad la enseñanza que habían recibido.

Al darse cuenta de la trascendencia de lo acaecido, volvieron a experimentarlo con mayor intensidad aún. Y al vivirlo de nuevo, lo comprendieron desde una nueva perspectiva que infundió solidez a su vida y a su fe. Desde esta base consistente pudieron dar testimonio con una fuerza renovada.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

4. □ Dilluns (■ Barcelona, catedral: La Santa Creu) (litúrgia hores: 1a setm.) [Ac 14,5-18 / Sl 113b / Jn 14, 21-26]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gortard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ Dimarts [Ac 14,19-28 / Sl 114 / Jn 14,27-31a]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. □ Dimecres [Ac 15,1-6 / Sl 121 / Jn 15,1-8]. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques. Sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Dijous [Ac 15,7-21 / Sl 95 / Jn 15,9-11]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. x-xi); sant Benet II, papa.

8. □ Divendres [Ac 15,22-31 / Sl 56 / Jn 15,12-17]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes. Sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Dissabte [Ac 16,1-10 / Sl 99 / Jn 15,18-21]. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria). St. Gregori de Berrueza, bisbe; sta. Caterina de Bolonya, vg.; sta. Casilda, vg.

10. □ † Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Ac 10,25-26.34-35.44-48 / Sl 97 / 1Jn 4,7-10 (o bé: 1Jn 4,11-16) / Jn 15,9-17 (o bé: Jn 17,11b-19)]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol. Sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

DIUMENGE V DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars.

L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samaria. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (21)

R. *En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec.*

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos. / En menjaran els humils fins a saciar-se, / lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, / i diran: «Viviu per molts anys.» R.

Ho tindran present i es convertiran al Senyor / tots els països de la terra; / es prosternaran davant seu / gent de totes les nacions. / Fins les cendres de les tombes l'adoraran, / s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols. R.

Serà per a ell la vida que em dóna, / els meus descendents li seran fidels. / Parlaran del Senyor a les generacions que vindran, / i anunciaran els seus favors als qui naixeran després, / i els diran: «El Senyor ha fet tot això.» R.

«Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit», diu el Senyor

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot.

Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat.

El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dóna fruit en mi, el Pare la talla, i la que dóna fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo sóc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 9,26-31)

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera realmente discípulo. Entonces Bernabé se lo presentó a los apóstoles. Saulo les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había predicado públicamente el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía libremente en Jerusalén, predicando públicamente en nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los judíos de lengua griega, que se propusieron suprimirlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso.

La iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaria. Se iba construyendo y progresaba en la fidelidad al Señor, y se multiplicaba, animada por el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *El Señor es mi alabanza en la gran asamblea.*

Cumpliré mis votos delante de sus fieles. / Los desvalidos comerán hasta saciarse, / alabarán al Señor los que lo buscan: / viva su corazón por siempre. R.

Lo recordarán y volverán al Señor / hasta de los confines del orbe; / en su presencia se postrarán / las familias de los pueblos. / Ante él se postrarán las cenizas de la tumba, / ante él se inclinarán los que bajan al polvo. R.

Me hará vivir para él, mi descendencia le servirá, / hablarán del Señor a la generación futura, / contarán su justicia al pueblo que ha de nacer: / todo lo que hizo el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,18-24)

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestra conciencia ante él, en caso de que nos condene nuestra conciencia, pues Dios es mayor que nuestra conciencia y conoce todo.

Queridos, si la conciencia no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Y cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada.

Y éste es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 15,1-8)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la verdadera vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento mío que no da fruto lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por las palabras que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ése da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí, y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos.»

COMENTARI

Només ancorats en el Crist donarem fruit

La Pasqua és un esdeveniment que és símbol de vida, de vida retrobada, de vida plena, la de Jesús i la nostra. El fragment evangèlic d'avui ens recorda que la fecunditat de la nostra vida depèn de la relació vital amb el Senyor. Jesús il·lustra aquesta veritat amb la imatge del cep i les sarments que ja es troba a l'Antic Testament. Jesús es presenta com «el cep veritable», les sarments del qual som nosaltres. La nostra vida només donarà fruit si estem en comunió vital amb Jesús: «Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi». Jesús es posa, doncs, com a centre significatiu i com

a condició essencial perquè la vida de l'home sigui significativa i fecunda.

La segona lectura afirma aquesta mateixa doctrina quan diu que el fruit fonamental que especifica la moral pasqual és l'amor que «no sigui només de frases i de paraules, sinó de fets i de veritat». És a dir, guardant els manaments que fan referència a la fe i a l'amor fratern: «El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat». La fe i l'amor són els constitutius essencials de la nostra realitat de cristians, són el *manament* essencial, el fruit essencial que el cristià, unit al Crist —cep veritable— ha de produir. Un exemple concret d'aquesta relació vital amb Crist el trobem en sant Pau, que després de la

seva conversió queda transformat pel seu encontre amb el Crist i dóna testimoniatge de la seva fe a Jerusalem i arreu on va (1a lectura).

La paraula de Déu ens invita avui a retornar a les arrels del nostre ser cristià. L'èxit de la nostra vida només serà possible si estem arrelats en el Crist. Sense ell, la nostra existència es torna estèril i sense fruits. La Paraula de Déu ens proposa una vida ancorada en el Crist. Units a Crist, la nostra vida personal i eclesial donarà fruits abundants. En el pluralisme viurem la unitat. Aquesta reunió queda refermada per l'escolta de la Paraula i per la participació en l'Eucaristia, les dues taules on s'alimenta la vida cristiana.

Ignasi Ricart, claretià

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

Comunitat de base Jesús Obrer

La comunitat de base Jesús Obrer amb 18 militants i 8 influenciats, forma part del Moviment Cristià de Pobles i Comarques de Catalunya (MCPCC) i per tant seguim el document de treball del Moviment: Identitat evangèlica i estil de vida.

Ens trobem cada quinze dies, celebrem l'Eucaristia un cop al mes i cada tres mesos fem una trobada de cap de setmana.

Aquest curs hem treballat, com a Moviment i bàsicament amb l'esquema de la Revisió de Vida, l'*Evangelii Gaudium*.

La majoria dels nostres membres participa activament en les accions de Càritas, sobretot amb el programa d'inserció sociolaboral de la Fundació Jaume Rubió i Rubió. També hi ha persones compromeses en el projecte de les Llars del Seminari, i a nivell cultural som socis actius de l'Ateneu popular de Ponent.

El bisbe Joan visita els claustres de professors de l'Episcopal

Durant aquest segon trimestre el bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, ha assistit a cada un dels claustres del Col·legi Episcopal: cicles formatius, primària, infantil, batxillerat i secundària. Han estat moments de pro-

ximitat, de reflexió i d'acompanyament. Li volem agrair la seva disponibilitat i la seva presència. Desitgem poder continuar gaudint d'aquestes visites pastorals.

Celebració a Montserrat del V Centenari de Santa Teresa de Jesús

La família carmelita-teresiana de Catalunya i Balears ha viscut, el 28 de març, una gran jornada festiva a Montserrat per celebrar el V Centenari del naixement de santa Teresa de Jesús, acte en el qual ha participat una nodrida representació de la Diòcesi de Lleida, amb el seu bisbe al capdavant. L'Eucaristia concelebrada ha estat presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol. Acabada la missa, i ja a la gran plaça del monestir, s'ha fet una ofrena floral a la imatge de santa Teresa que hi ha davant la basílica, fins a conformar un mosaic en el qual es podia llegir: «Teresa 500 anys». Als parlaments s'ha remarcat la relació de santa Teresa amb Catalunya, malgrat que no va passar mai per aquestes terres. La diada ha conclòs amb un dinar de germanor i l'oració de la tarda davant la Moreneta.

La Processó de l'Encontre de la Granadella

El poble de la Granadella ha celebrat el Diumenge de Resurrecció amb la Processó de l'Encontre, és l'única que se celebra a la nostra diòcesi. De l'església, una vegada acabada la Missa de Pasqua de Resurrecció i amb voltejar de les campanes que l'anunciava, sortí la processó per tal de realitzar el Trobament de Maria amb el seu Fill Ressuscitat, en un ritus senzill però intens alhora i ple de simbolisme. Ho féu en primer lloc la custòdia amb Jesús Sagramentat, portada pel rector Mn. Jaume Melcior i tot seguit va fer-ho la imatge de la Soledat, amb vestit blanc i mantó blau, portada pels joves del poble. Mn. Jaume Melcior, agrai la nombrosa participació dels fidels.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• Diumenge, 3 de maig:

- 12 h, Confirmacions a la parròquia d'Alfarràs.
- 12 h, Jornada diocesana del Malalt. Eucaristia a la parròquia del Santíssim Salvador.
- 17 h, Eucaristia a la Catedral. Ordenació de tres diaques.

• Dimarts 5 i dimecres 6 de maig:

- Trobada de la CET al Santuari de Loreto (Tarragona).

• Divendres, 8 de maig:

- 19.30 h, Confirmacions d'alumnes del col·legi Mater Salvatoris, a la Catedral.

• Dissabte, 9 de maig:

- 18 h, Confirmacions a la parròquia de Massalcoreig. Mn. Ramon Prat.

• Diumenge, 10 de maig:

- 10 h, Confirmacions a la parròquia de Serós. Mn. Ramon Prat.

La Càtedra Francesc Palau, amb accent lleidatà

La Càtedra Francesc Palau, que s'ha celebrat del 20 al 22 de març a la Universitat de la Mística d'Àvila i que enguany s'ha centrat en el V Centenari de

Santa Teresa, ha tingut accent lleidatà per la participació activa de la germana Ester Díaz. Sota el nom «Seguint les petjades. L'herència teresiana en Francesc Palau», s'han celebrat diverses jornades en el CITES, també conegut com a Universitat de la Mística, amb l'objectiu de mostrar l'espiritualitat teresiana del beat d'Aitona.

AYUDANDO A VIVIR

Tres nuevos diáconos en la Iglesia de Lleida

Este domingo día 3 de mayo, en la Catedral, celebraremos el sacramento del Orden en el grado de Diaconado, un ministerio al que pueden acceder hombres célibes y casados y al que el Concilio Vaticano II dio un nuevo relieve. La Constitución *Lumen Gentium* (cfr. n.º 18) señala que los diáconos permanentes reciben la imposición de las manos «no en orden al sacerdocio», es decir para ofrecer en nombre de Cristo el sacrificio eucarístico, «sino para servir» en comunión jerárquica con el obispo y los presbíteros (LG 29) y en estrecha conexión con los laicos comprometidos en la Iglesia. Son los encargados de la diacónía de Jesucristo, signo o sacramento del mismo Señor, que no vino para ser servido sino para servir.

El sacramento que reciben los capacita para realizar su servicio con una eficacia particular (*Ad Gentes* 16), pero la Iglesia les pide que sean personas probadas e irreprochables, sinceras y dignas, íntegras en guardar el tesoro de la fe, generosas y compasivas, y capaces de guiar a su propia familia (*CDC*, 1029). Con la madurez humana necesaria (responsabilidad, equilibrio, buen criterio, capacidad de diálogo) y la práctica de las virtudes evangélicas (oración, piedad, sen-

tido de Iglesia, espíritu de pobreza y obediencia, celo apostólico, disponibilidad y amor a los hermanos) (*Ratio*, 30-32).

Además del discernimiento y reflexión sobre el significado de la vocación diaconal está la necesaria preparación teológica, pastoral, espiritual y comunitaria, la recepción de los Ministerios laicales (lector y acólito) y la inserción pastoral que irá concretándose luego en diversos campos: la acción caritativa y social en todas sus vertientes; la espiritualidad y la acción litúrgica (sacramental o no); la pastoral de la Palabra en diferentes niveles; la administración y participación en el gobierno de la comunidad... El papa Pablo VI, en 1967, dispuso también que el diácono puede «guiar legítimamente, en nombre del párroco o del obispo, las comunidades cristianas lejanas». Es una función misionera para los territorios, los ambientes y los grupos donde falta el presbítero o no se le puede encontrar con facilidad. Pero, más allá de las actividades concretas, la misma presencia del diácono es un don, en tanto que constituye un signo sacramental de Cristo Siervo y promueve la vocación a servir, común a todo el pueblo de Dios. En nombre de Cristo y con la gracia

de su Espíritu, los diáconos sirven e incitan a servir y recuerdan también a los otros dos grados del orden sagrado (sacerdotes y obispo) que su misión es un servicio.

Habría que añadir que el diácono no es un sustituto del presbítero ni menos una amenaza a la participación de los laicos llamados a ser miembros vivos en la acción pastoral de la Iglesia. Más aún, entre las tareas del diácono está la de promover y sostener las actividades apostólicas de los laicos. Estando presente y más insertado que el presbítero en los ambientes y en las estructuras seculares, debe sentirse impulsado a favorecer el acercamiento entre el ministerio ordenado y las actividades de los laicos en el servicio común al reino de Dios, siendo testigo cualificado de la vida cristiana. Y, como decía un laico miembro de un Consejo de Pastoral, su misión debería ser hacer de bisagra entre la sociedad civil y los clérigos... y no debería oler a sacristía, sino a calle.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737